

První sních (The Sound Of Silence)

Stráníci

Šli jsme starou ulicí, ospalou a mlčící
náhle začal padat první sních
dodal tvářím svůj punc dospělých
že v myšlenkách snad máme k sobě blíž, trochu blíž
vždyť víš je zdání

Snad nám jednou prominou, že se každou hodinou
odcizujem pořád víc a víc
svý sny vykřikujem do sklenic
i smích už nás nějak přechází, přechází
kdo ví, co s námi

Nic si z toho nedělám, svět je trojrozměrný klam
láká nás svou barvou neónů
pod ochranou slov a kanónů
a dál rodí v bolestech svůj díl, nový díl
pro řady křížů

Častokrát mě napadá, že to rozum postrádá
že v každém číhá touha člověčí
sáhnout ke hvězdám být největší
proč příliš často tvář se odvrací, odvrací
přitom stačí tak málo

Jdeme starou ulicí, ospalou a mlčící
náhle začal padat první sních
dodal tvářím svůj punc dospělých
že v nmyšlenkách snad máme k sobě blíž, trochu blíž
vždyť už víš, co s námi